

[Forsvarsministeren]

Når reduktionerne er gennemført endeligt i 1988, vil vi – det vil jeg gerne sætte en streg under – være nede på det laveste antal kernenvåben i Vesteuropa i de sidste 20 år.

Jeg har endvidere oplyst, at reduktionerne ville ske inden for alle typer af eksisterende a-våben i Vesteuropa, men at hovedvægten ville ligge på de kortrækkende våbentyper.

Endelig har jeg både her i folketinget og i udenrigspolitisk nævn understreget, at beslutningen i Montebello om de nævnte reduktioner ikke var betinget af gennemførelsen af konkrete moderniseringer, men at forudsætningen for, at et så væsentligt reduceret lager fortsat kan yde det nødvendige bidrag til afskrækkelsen, er, at både fremføringssystemer og sprænghoveder fungerer effektivt og er bedst muligt beskyttet.

Rapporten fra high level-gruppen fra 1983 identificerede således også forskellige mulige forbedringer og tilpasninger af det reducerede lager både af konventionel og af nuklear karakter, som for deres vedkommende kunne fremme våbnenes overlevelsessevne og effektivitet. Som nævnt fik NATOs militære myndigheder tillige til opgave at lade disse muligheder for forbedringer indgå i deres planlægning efter konsultation med de direkte berørte lande.

På NPG-mødet i Luxembourg i april 1985 fremlagde Saceur en statusrapport vedrørende de igangværende reduktioner samt mulige omplaceringer og forbedringer af det reducerede lager. Der blev ikke på dette møde truffet konkrete beslutninger, men det blev taget til efterretning, at Saceur ville tage kontakt med de berørte lande med henblik på videre drøftelser af spørgsmålet.

På NPG-mødet i Bruxelles i sidste måned fik vi præsenteret en ny statusrapport, der gennemgår de drøftelser, som SHAPE foreløbig har haft med de lande, der har atomvåben i deres forsvar. Disse drøftelser har haft karakter af gensidige orienteringer, og det understreges i rapporten, at der ikke under disse møder er blevet truffet beslutning om nationale foranstaltninger, og at noget sådant heller ikke var tanken med disse møder.

Drøftelserne med de berørte lande vil blive videreført, og ministrene vil ved kommende møder blive holdt orienteret om status for disse.

Gennemførelsen af Saceurs anbefalinger vil altså kræve beslutninger i de direkte be-

rørte nationer, og indtil da vil Saceurs anbefalinger blive inkorporeret i NATOs ordinære styrkemålsanbefalinger i 1986 og fremover, der også er rettet til de berørte lande.

Der vil således blive tale om en række nationale afgørelser vedrørende udformningen af de pågældende landes eget forsvar, ikke nogen fælles alliancebeslutninger.

De forbedringer, der kan komme på tale, må betragtes som en videreudvikling af bestående våbentyper samt forbedrede konventionelle støttesystemer og foranstaltninger til bedre beskyttelse, herunder imod terrorister. Der kan blive tale om mere solide konstruktioner, avancerede alarmsystemer samt forbedret uddannelse af vagtpersonale og tilsvarende.

Regeringen finder det væsentligt, at de våben, der nu engang er placeret, sikres bedst muligt imod uautoriseret brug. Sådanne våben i hænderne på en terroristorganisation ville kunne få helt uoverskuelige konsekvenser.

For god ordens skyld vil jeg godt igen understrege, at der ingen planer findes om at udplacere neutronvåben i de europæiske NATO-lande. De formodninger, der nu og da, bl.a. af forespørgerne i denne debat, fremføres, har altså intet hold i virkeligheden, heller ikke, at Saceur skulle have godkendt et særligt arrangement i så henseende. Jeg vil imidlertid gerne benytte lejligheden til at oplyse, hvorledes status er med hensyn til neutronvåben.

Forholdet er det, at den amerikanske præsident, Reagan, i august 1981 iværksatte produktion af sprænghoveder til Lanceraketter og 8 tommers artillerigranater som neutronvåben. Denne produktion blev indstillet i oktober 1984 i henhold til en kongresbeslutning, og der er ikke siden hen iværksat produktion af noget neutronvåben i USA. Begge typer sprænghoveder blev fremstillet til oplagring på amerikansk territorium, og der er ingen planer om deres overførsel til Europa. Heller ikke dele af neutronvåben opbevares eller planlægges opbevaret i Europa.

Lad mig endnu en gang fastslå, at den danske regerings holdning til neutronvåben er uændret og i øvrigt svarer til de synspunkter, der også blev givet udtryk for fra den tidligere regerings side. Vi ville i givet fald forholde os stærkt kritisk over for forslag om deployering i Europa. Skulle sådanne forslag